

KARTA OPISU MODUŁU KSZTAŁCENIA		
Nazwa modułu/przedmiotu Diagnozowanie środowiska pracy		Kod 1011105231011126458
Kierunek studiów Inżynieria Bezpieczeństwa - studia	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny) (brak)	Rok / Semestr 2 / 3
Ścieżka obieralności/specjalność Bezpieczeństwo i higiena pracy z	Przedmiot oferowany w języku: polski	Kurs (obligatoryjny/obieralny) obligatoryjny
Stopień studiów: II stopień	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna) niestacjonarna	
Godziny Wykłady: - Ćwiczenia: - Laboratoria: 26 Projekty/seminaria: -		Liczba punktów 2
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny) (brak)		(ogólnouczelniany, z innego kierunku) (brak)
Obszar(y) kształcenia i dziedzina(y) nauki i sztuki nauki techniczne		Podział ECTS (liczba i %) 2 100%
Odpowiedzialny za przedmiot / wykładowca:		
dr inż. Małgorzata Wejman email: malgorzata.wejman@put.poznan.pl tel. +48 61 665 3406 Wydział Inżynierii Zarządzania ul. Strzelecka 11 60-965 Poznań		mgr inż. Aleksandra Dewicka email: aleksandra.dewicka@put.poznan.pl tel. 61-665-33-77; 61-665-33-74 Wydział Inżynierii Zarządzania ul. Strzelecka 11 60-965 Poznań
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:		
1	Wiedza:	Student posiada wiadomości z zakresu ergonomii w technice, ekologii, diagnozowania i projektowania ergonomicznego, diagnozowania środowiska pracy oraz podstaw bezpieczeństwa pracy.
2	Umiejętności:	Student potrafi interpretować zależności zachodzące w układzie człowiek-obiekt techniczny, organizować pracę powodującą minimalne obciążenie organizmu ludzkiego oraz zapewnienie bezpieczeństwa.
3	Kompetencje społeczne	Student ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej, a także predyspozycje do realizacji zasad ochrony pracy.
Cel przedmiotu:		
-Szczegółowe poznanie praktycznych problemów i metod diagnozy ergonomiczności i bezpieczeństwa środowiska pracy człowieka. Uzyskana wiedza i kompetencje powinny pozwolić studentowi na samodzielne realizowanie diagnoz ergonomiczności i bezpieczeństwa środowiska pracy, pod kątem dostosowywania pracy do możliwości organizmu ludzkiego, oraz wskazywanie propozycji działań korekcyjnych.		
Efekty kształcenia i odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia		
Wiedza:		
1. Ma rozszerzoną wiedzę w zakresie rozpoznawania przynależności określonego problemu do danej dyscypliny wiedzy. - [K2A_W01]		
2. Zna dogłębną charakterystykę zależności występujących w danej dziedzinie wiedzy. - [K2A_W02]		
3. Zna definicję przedmiotu i zakresu danej dyscypliny. - [K2A_W04]		
4. Zna zależności pomiędzy daną dyscypliną a pozostałymi dyscyplinami. - [K2A_W06]		
5. Ma podstawową wiedzę o cyklu życia obiektów i systemów organizacyjno- społeczno-technicznych. - [K2A_W16]		
6. Zna podstawowe zależności obowiązujące przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu inżynierii bezpieczeństwa. - [K2A_W19]		
7. Potrafi - przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich - dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne, a także społeczno-techniczne, organizacyjne i ekonomiczne. - [-]		
Umiejętności:		

<p>1. Potrafi pozyskiwać, integrować, interpretować informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej, w zakresie inżynierii bezpieczeństwa, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać wyczerpująco opinie. - [K2A_U1]</p> <p>2. Potrafi zastosować różne techniki w celu porozumiewania się w środowisku zawodowym oraz w innych środowiskach, również w językach obcych. - [K2_U2]</p> <p>3. Ma umiejętność samokształcenia się i rozumie jego potrzebę oraz potrafi określić kierunki dalszego uczenia się. - [K2A_U5]</p> <p>4. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski. - [K2A_U8]</p> <p>5. Potrafi zastosować techniki informacyjno-komunikacyjne do realizacji zadań typowych dla działalności inżynierskiej. - [K2A_U7]</p> <p>6. Potrafi - przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich - dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne, a także społeczno-techniczne, organizacyjne i ekonomiczne. - [K2A_U10]</p>
<p>Kompetencje społeczne:</p> <p>1. Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego doksztalcenia się (studia pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia, studia podyplomowe, kursy) - podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; potrafi argumentować potrzebę uczenia się przez całe życie. - [K2A_K1]</p> <p>2. Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania. - [K2A_K3]</p> <p>3. Potrafi dostrzegać zależności przyczynowo skutkowe w realizacji postawionych celów i rangować istotność alternatywnych bądź konkurencyjnych zadań. - [K2A_K4]</p>

Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia		
<ul style="list-style-type: none"> - Sprawdzanie wiadomości przed rozpoczęciem ćwiczenia laboratoryjnego. - Opracowywanie sprawozdań z ćwiczeń. - Kolokwium końcowe zaliczające ćwiczenia. 		
Treści programowe		
<ul style="list-style-type: none"> -Środowisko życia i pracy człowieka. Technika jako źródło zagrożeń środowiska pracy człowieka. -System człowiek ?technika -środowisko jako obiekt diagnozowania. -Diagnozowanie obciążeń człowieka w środowisku pracy. -Komputerowe wspomaganie procesu diagnozowania środowiska pracy. 		
Literatura podstawowa:		
1. Wejman M., Diagnozowanie środowiska pracy. Ćwiczenia laboratoryjne, Wyd. Politechniki Poznańskiej, Poznań 2012		
Literatura uzupełniająca:		
1. Normy, standardy i akty prawne wskazane na zajęciach.		
Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta		
Czynność	Czas (godz.)	
1. Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	18	
2. Przygotowanie do ćwiczeń	15	
3. Opracowanie sprawozdań	15	
4. Przygotowanie do kolokwium zaliczającego	5	
Obciążenie pracą studenta		
forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	53	2
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	18	1
Zajęcia o charakterze praktycznym	35	1